

ISSN 1331 - 6109

TAU

LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

- MEDITACIJA**
Otvori svoje srce Isusu
- REPORTAŽA**
X. Duhovni Kapitul FRAME
- INTERVIEW**
fra Ivan Matić - Đoni

*Molitva je ključ koji otvara sva vrata, pa čak i ona koja do sada
još nitko nije otvorio. Budimo u molitvama uz našeg fra Gorana.*

uvodnik

Mili moji!

Nisam li vam rekao?! Sigurno neki od vas nisu ni uspjeli prolistati, a kamoli pročitati prošli Tau, kad evo već novi, svježi broj u vašim rukama. Ako mi

slite da će odsad pa na dalje Tau izlaziti mjesечно, moram vas razočarati jer ste to doživjeli sada i nikad više! No, da sam sebi ne uskočim u usta, i sljedećega mjeseca će izaci još jedan Tau i tu ćemo podvući crtlu što se tiče mjesecnog izlaženja. No, nitko sretniji od mene kad bi nam vi pisali i slali barem jednom mjesечно tekstove

(i možda povisili nakladu), pa se takva ideja možda jednom i ostvari (realno je to očekivati za koju svjetlosnu godinu).

Kapitol u Virovitici je za nama (još jednom SVAKA ČAST domaćinima), a počela je i "sezona obećanja". O svemu tome možete naći poneku riječ u ovome broju, a u sljedećem ćete već moći osjetiti i božićni ugodaj. Onda, jesmo li se dogovorili? I dalje nam pište i šaljite tekstove o događanjima u vašim bratstvima, a oni kreativniji bi mogli poslati i koji pjесmicu, fotkicu i sl.

Mogao bih ja još puno, ali vas neću više gnjaviti kad se ionako čujemo za koji tjedan.

Vaš Sike

SADRŽAJ

4 MEDITACIJA:

Otvori svoje srce Isusu

4

7 RAZMATRANJE

Animator i duhovni asistent u FRAMI

10 REPORTAŽA

X. Duhovni Kapitol

FRAME

10

14 POVIJEST FRAME

Otkrivamo putove...

16

16 INTERVIEW:

fra Ivan Matić - Đoni

19 PREDSTAVLJANJE

FRAMA Koprivnica

20 VIJESTI

31 POEZIJA

TAU - LIST FRANJAVAČKE MLADEŽI

List izdaje: Provincijska središnjica Franjevačke mlađeži Provincije sv. Cirila i Metoda

Glavni i odgovorni urednik: Siniša Pucić

Uredničko vijeće: Antonija Beljan, Ana Fruk, Petar Horvat, Anita Ivanović, Tomislava Kekez, Zvezdana Kovač, Domagoj Petrić

Lektor: fra Krinoslav Kocijan

Adresa uredništva: Kaptol 9, 10 000 Zagreb, Hrvatska, Tel./fax: 01/481-48-24, E-mail: tau-frama@net.hr

Broj žiro računa: 2484008-1101108180

Broj deviznog žiro računa (kod Privredne banke Zagreb d.d.): 70310VAL-5782800-558443 (za Udrugu Franjevački pokret)

Preplata: Godišnja preplata za 4 broja za Hrvatsku iznosi 24 Kn, za B i H 6 DM (24 Kn), za inozemstvo 8 DM

Rukopisi i fotografije vracaju se u dogovoru s uredništvom.

Tisk: Offset - Markulin / Lukavec

OTVORI SVOJE SRCE ISUSU

Svatko od nas ima svoj poziv, svatko od nas ima svoj put, svatko od nas izlazi iz samoga sebe. Kršćanstvo je upravo to - izlazak iz samoga sebe, ali ne radi sebe već radi drugoga. Sakramentom krštenja odvažujemo se na put stalnog i trajnog upoznavanja Boga, i to preko brata čovjeka. Time ulazimo u proces trajnog otkrivanja Božjega lica. Bog nije knjiga koju možeš pročitati i reći: to je Bog. Bog je živa Osoba. To je otkrio sveti Petar, to je otkrio sveti Franjo, a sada je i na nama da to otkrijemo.

Isus je uputio poziv najprije Petru: "Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi." Oni odmah ostavise mreže i podoše za njim" (Mk 1, 17-18). Iako tim pozivom Isus nije Petru raspršio sumnje, iako mu nije riješio probleme, Petar mu je odgovorio sasvim drukčije nego što se očekivalo od jednog Židova. On se odrekao propisanih formula i odgovorio Isusu srcem. Petar je shvatio da ga je Isus jednostavno pozvao i dao mu konkretan plan: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" (Lk 5, 10b). Isus je bio onaj koji ga je pozvao, dao mu novu snagu, novo povjerenje i veliku nadu. On ga je pozvao da se uključi u program ljudi.

I nije samo Petar bio pozvan. Isus je pozvao one koje je sam želio, tj. one koje je imao u srcu, koje je već osjećao svojima: "Uziđe na goru i pozove koje sam htjede. I dođoše k njemu" (Mk 3, 13-16). Tu se Isus otkriva kao onaj koji oblikuje zajednicu učenika. I to jedinstveno, izvanredno, divno iskustvo koriđen je svih drugih iskustava. Ono što nam Petar svjedoči je slijedeće: "Moj događaj nije samo moj, ni Pavlov, ni bilo kojega velikoga sveca. Moj događaj je i tvoj događaj jer je to iskustvo Boga, tvojega Boga, Boga tvoga oca i majke, tvoje braće, tvoje obitelji, tvoje povijesti i tvoje Crkve. To je tvoj Bog koji se tebi pokazuje u raspetome i uskrslome

Isusu, u kojemu ti je odredio poslanje, koji želi biti tvoj učitelj i prijatelj i koji ti želi odgovoriti na najdublja pitanja, na tvoja iščekivanja, na tvoje nade, te želi ispuniti tvoje životne snove."

Na kraju krajeva, upravo zato je Isus i ušao u povijest - da mogne susresti, tijekom stoljeća, svakoga čovjeka. I u tom hodu On je stalno prisutan: u sakramentima, u molitvi, u čitanju Svetog pisma i slušanju Riječi, u životu Crkve. Susret s Njime treba biti naše iskustvo.

Kako je sveti Franjo otvorio svoje srce? Kako je on počeo? Počeo je tako što je neprestano tražio Božji naum, neprestano je pitao: "Gospodine, što želiš da učinim?" Sveti Franjo nas svojim životom poziva da napustimo vjeru koja je uhodana, formalna i nezarazna. Ako svojim životom nikoga ne pokrećemo, nikoga ne osvajamo, ne zračimo, ne izazivamo na smioni pot hvat Božje ljubavi, onda se trebamo zapitati kakva je to naša vjera? Franjo nam govori što je on otkrio, a to je da je evanđelje opasno kao eksploziv jer potresa uski ljudski obzor i mudrost

ovoga svijeta. Franjo nije pričao o drugim sljedbama, nije se čak ni prepričao s njima jer je bio svjestan da se evanđelje ne treba dokazivati, već se živi. U svojoj mladosti imao je velike snove (baš kao i mi), ali koliko god on nešto sanjao, Bog je u svojim snovima bio nenadmašan. Tako je i s nama. Koliko god mi imali predivan san o sebi, Bog ima još ljepši. Možeš li to zamisliti?

Franji u životu nisu cvale ruže. U razdoblju obraćenja, život ga je žestoko udario. Srušio se njegov san, obuzela ga je velika praznina te je počeo žeđati za nečim drugim. Ali za čime? Prepoznao je da prelazak s težnji svijeta na Božji naum nije mala stvar. Otkrio je kako je vjera zapravo jedan krhki plamićak usred noći i kako se čovjek uvijek boji izgubiti svoje izvorne naume da bi ušao u Božju budućnost. Otkrio je da evanđeoski pothvat uvijek započinje raskidom. Njegovo obraćenje je želja čovjeka koji se otvara volji Božjoj. On zna da vjerovati znači savladati mnoge zapreke, ukloniti mnoge pregrade kako bismo se odvažili na čin povjerenja,

kako bismo otvorili svoje srce Bogu. I na kraju svog obraćeničkoga razdoblja, Franjo zaista može uskliknuti: "Sada mogu bezbrižno reći: Oče naš koji jesi na nebesima, kod koga sam pohranio sve svoje blago i u koga sam stavio sve pouzdanje i sve nade svoje!" (LM 2, 4). Srce Franjine duhovnosti je budna vjera! Trebamo ostati raspoloživi Božjem zovu, Duhu Svetomu. Trebamo dopustiti Bogu da nas ljubi i oblikuje, da nas u svim poteškoćama i teretima vodi nada koja je uobličena u Isusu Kristu. I dok u svojim noćima tražimo istinu, možemo, kao i Franjo pred slikom Krista raspetoga u crkvi sv. Damjana, ponavljati Franjinu molitvu: "Svevišnji, slavni Bože, rasvjetli tamu moga srca, podaj mi ispravnu vjeru, sigurnu nadu i savršenu ljubav, smisao i spoznaju, Gospodine, da izvršim tvoju svetu i istinsku volju."

Želimo li i mi otvoriti svoje srce Isusu? Da bismo to mogli, potrebno je neprestano željeti ostvarivati Isusovu prisutnost u našem životu. A kad shvatimo način Isusova života, života u Ljubavi i za Ljubav, onda ćemo shvatiti koliko smo odgovorni u odlučivanju i djelovanju. U takvom življenju može, naravno, biti i teških trenutaka. Sigurno nije lako dostojanstveno i smireno živjeti taj velik i odgovoran dar, ali nema ništa slade ni uzbudljivije nego dopustiti da te Gospodin vodi. On poštuje tvoje vrijeme, čeka da sazriješ i dorasteš kako bi mogao prihvati njegove prijedloge. Isus nam jasno kaže: "Ostanite u meni i ja u vama" (Iv 15, 4). Tako se javlja užamna ljubav i bliskost, što naš život čini sličnim Isusovom životu, pa će time i naši odabiri biti poput njegovih.

Svaki susret s Isusom (Petrov, Franjin i naš) pretvara se u poziv na služenje

jednoj zajednici. Susret s Isusom potiče nas da krenemo prema ljudima i donešemo im Radosnu vijest te svjedočimo o Njemu. Svjetlo se ne može sakriti. Tako važno otkriće ne možemo sakriti u svome srcu. Sam Isus nam poručuje: "Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinim" (Iv 13, 15). On zna da njegov primjer može naići na zatvorena srca, međutim ne odustaje od toga da nam pokaže i otvori taj put darivanja jer je to Božji put za život svijeta.

Ako u svome životu prihvativimo ovaj plan, i dalje ćemo činiti da Isus, sluga Božji i sluga ljudi, bude prisutan u današnjoj povijesti. Dat će nam svoj glas, ruke, oči, uši, srce da možemo i dalje na vidljivi način danas ljubiti bližnje.

Bog te nije stvorio zato da ispunиш još jedno mjesto ili jednu praznu rupu u svijetu. On te zove po imenu da budeš jedinstven i neponovljiv! Otvori svoje srce Isusu i opravdaj njegovo kucanje!

*Prema predavanju fra Ivica Jagodića
pripremila Ana Fruk*

ANIMATOR I DUHOVNI ASISTENT U FRAMI

Ivan Pavao II. potiče nas ovim riječima kad su u pitanju mlađi: "Ovaj naraštaj se nalazi pod utjecajem jakih strujanja koja vode u opasnost sam temelj kršćanske baštine: vjera u Utjelovljenje i Otkupljenje, što je posebna značajka kršćanstva, sigurnost da je Bog putem svoga Sina Isusa Krista iz ljubavi došao potražiti čovjeka. Umjesto tih uvjerenja mnogi prihvataju neki nejasan vjerski osjećaj koji ih premašo obvezuje u njihovom načinu života... Milošću Božjom, Crkva je i dalje živa i postaje sve svjesnija činjenice da naše doba nije doba običnog očuvanja postojećega stanja nego doba poslanja. Vrijeme je da ponudimo svjetu, ponovno i prije svega, Isusa Krista koji je središte Evanđelja. Na to nas potiče nepodijeljena ljubav prema Bogu i braći, ljubav prema istini, briga i solidarnost prema svakome tko Boga traži i kojega Bog traži."

Nastojanje da se prekine s nemoralom u društvu i politici, velika želja da način života bude prepoznatljiv, da ljudi budu solidarni i misle na opće dobro su pozitivni pomaci. A negativno je to što se na području etike pomalo gubi mnogo toga iz prošlosti, iz doba kad su svi bili istih uvjerenja, kad su se cijenile ljudske i ujedno kršćanske vrijednosti, koje su bile stožer tadašnje civilizacije. Uzroci su tome prevlast svjetovnjačke kulture i vjernici koji nisu jasno svjedočili.

"Pogleda ga i zavoli" (Mk 10, 12) - u ovim riječima Markova evanđelja vidimo kako Isus postupa. Tako bi trebali svi odgojitelji pristupiti mlađima.

Mlađi su uvijek bili pravo bogatstvo za Crkvu, ne po onome što "čine", nego po onome što "jesu"; u svijetu mlađih treba prvo pronaći njihovo bogatstvo, a tek onda gledati na poteškoće, treba uočiti njihovu želju da stvaraju, a ne gledati na njihove pogreške, a Crkva mora pružiti smjernice, dati svoj prijedlog: Isusa Krista raspetoga i uskrsloga, onoga koji živi među nama.

U svim situacijama kad se Papa, apostol

Isusa Krista, nađe među braćom da ih "utvrdi u vjeri", uvijek se s posebnom pažnjom obraća mlađima. Ne smije se zaboraviti da se u pastoralu mlađih naglašava: formacija, zajedništvo, poslanje i duhovnost.

Razumije se da je to veliki i odgovorni zadatak svakoga animatora koji vodi FRAMU. Ove teme su danas bliske mlađima. Oni o njima razmišljaju. Više se ne govori o onima blizu i onima daleko. Crkva danas mora voditi brigu o svima i shvatiti da su svi oni dostojni pozornosti i pastoralne brige.

Promatramo li raznoliki svijet mlađih, uočavamo neke probleme ili, ako hoćete, neka pitanja koja traže ozbiljan odgovor. Dakako da postoje poteškoće u načinu ophodenja, u komunikaciji, zbog čega je teško, pa i vrlo teško, navještati mlađima temeljne vrijednosti vjere. Naravno, da bi se nešto moglo shvatiti, mora biti tako shvatljivo. I zato je način ophodenja jako važan kad je riječ o tako složenim pitanjima.

Često nam nastojanja propadnu i zato što ne kažemo dovoljno jasno ono što želimo reći, tako da se može lako razumjeti. Mislim da ste već mnogo puta osjetili da govorimo jezikom koji naši mlađi ne razumiju. Pomalo smo svi opterećeni dubokim i snažnim mislima, pa su nam termini teški i nerazumljivi za mlađe.

Potrebno je stvoriti novi način programi-

ranja rada s mladima. Rad gdje će se usklađiti ono što je bitno u kršćanskoj vjeri, a to je: prihvaćanje Krista kao objavitelja Boga i otkupitelja čovjeka.

Važno je posebno potaknuti na ljubav prema siromasima, pojačati skrb za potrebe i prava obitelji; učiniti da mlađi budu protagonisti u pastoralu. Način izražavanja kako je važan da bi rad bio djelotvoran.

Osim toga opaža se da mlađi ne shvaćaju uvijek odnos između evanđeoskoga govora i njegove primjene u životu. Mlade se često koristi za neko služenje u Crkvi i prije nego su za to doista motivirani i prije nego što su prešli onaj unutarnji put kojim bi mogli odgovorno prihvati zadatke. Treba naglasiti da je cilj pastoralu mlađih: pomoći im da se susretu s Isusom koji živi među nama i da ostvarenju toga susreta vode raznoliki putevi. Najvažnije je gledati mlađe Isusovim očima. On ih dočekuje tako da razumije njihove probleme, sluša njihova pitanja, nudi im spasonosne odgovore.

Zato u programiranju treba napustiti školske metode i načine. Treba se prilagoditi njihovim potrebama. Mi često patimo od držanja predavanje. Više puta framaši su željeli moliti, a ja sam u sebi mislio: "Što im to sada treba?" To se više ne događa jer sam shvatio da je tu najvažniji njihov susret s Kristom, a ne moje predavanje.

Još nešto novo (što je jako važno u odgoju mlađih) je ljubav jer je danas tako očit i čest nedostatak roditeljske ljubavi. U pristupu mlađima ne valja se više služiti parolama, a još manje mnogim zapovijedima koje, budući da su svima razumljive, čini se da stvaraju neko uvjerenje, ali ga odmah i lišavaju smisla. U odgoju mlađih ne možemo ni zamisliti popis odgovora na pojedine prob-

leme, načina kako se suočiti s istinama, s iskustvima u duhovnosti, ako uvijek ljubav stavljamo na drugo mjesto. Treba napraviti zaokret u ponašanju, tako da Evanđelje ljubavi provedemo u djelu, da nam u središtu bude Isus Krist, Božje lice, da doživimo susret s Njime, u njegovu Duhu, u liku današnjih siromaha.

Mlade, dakle, treba odgajati da osjeti da je ljudski život povjeren Božjoj ljubavi, osobito život najpotrebnijih. Problem odijeljenosti vjere od života nastaje onda kad se dijeli Evanđelje ljubavi, koje je Isus, od ljubavi prema ljudima. Najvažnije je shvatiti da svaki čovjek mora računati na izazov koji mu je upravljen od Nekoga, od Riječi koja mu govori da Bog uvijek povjerava čovjeku da svojom slobodnom odlukom pristane uz njega. Tako nam je ponuđen Krist da ga ljubimo.

Ovo ne govorim samo radi produbljivanja, meditacije i kontemplacije, nego radi konkretnih metoda u odgoju, u kojima služenje neće biti samo dokaz da je odgoj dobro obavljen, nego će ono biti ozračje, sadržaj odgoja. Ima mnogo slučajeva kad su odgojne metode bile intelektualističke, bez pravoga iskustva. Takav pristup među mlađima izaziva krizu, odbijanje vjere jer ne mogu vidjeti u njoj ništa stvarno. Paradoks je da postoje mlađi koji raspravljaju o Evanđelju i upućuju svoje misli Gospodaru života, a da nikada ne uspiju vidjeti njegovo lice i služiti mu u stvarnosti svoga svakidašnjeg života,

te drugi mladi koji velikodušno rade, a ne znaju kontemplirati, čija se velikodušnost ne otvara spasenju koje je Isus.

Posljednjih se godina u mnogim kršćanskim zajednicama odrasli više zanimaju za svijet mlađih. Donedavno su se mlađi držali samo svojega naraštaja, a odrasli su kao odgojitelji morali prihvatići njihov način govora, odijevanja, ponekad i nešto što ne valja, kao lažnu demokratičnost koja je često samo prikovala vodstvo onih koji su je željeli nametnuti. Uvijek je među mlađima bio netko od odraslih, ali samo kao figura. Danas su odrasli poželjni među mlađima kao oni koji im mogu ponuditi svoj razlog zašto vrijedi živjeti, kao oni koji imaju "nešto pravo za prodat".

Naglasak je da odrasli moraju zavrijediti svoj autoritet tako da prihvate svoje poslanje i da se oduševe njime, da radije obrazlažu nego zapovijedaju, da budu uz onoga koji trpi, da pomognu u svladavanju osamljenosti ne stvarajući ovisnost, da i u novom sačuvaju svoju vjeru, da odustanu od onih običnih uhodanosti svojega položaja i da riskiraju svoju vjeru pred najnemogućijim pitanjima mlađih, da ništa ne smatraju dovršenim, da se ne užasavaju ni pred kakovom glupošću i nemoralnim ponašanjem mlađih niti da se dadu njime isprovocirati, da vjeruju u svoje molitve i da umiju dati povjerenje samo Bogu, a ne uzdati se u svoj autoritet. Znamo dobro da je Duh Sveti glavni pokretač evangelizacije i zato možemo evangelizirati samo ako dopustimo da se Duh u nama nastani i da nas oblikuje, tako da se u Duhu obraćamo Ocu.

Ako je zajedništvo s Bogom izvor i tajna djelotvornosti evangelizacije, način življenja je osobito važno područje u kojem se čovjek susreće s vjerom. Tu Evandelje doista gubi svaku apstrakciju i postaje ono što doista jest: istina o Božjoj ljubavi prema nama u Kristu (usp. Iv 3, 20) i zahtjev da ljubimo Boga i bližnjega (usp. Iv 3, 16-18).

Promotrimo li dobro znakove vremena, vidimo da "više ne možemo stvarati iluzije" jer su znakovi dekristijanizacije previše očiti, kao i propadanje temeljnih ljudskih i moralnih vrijednosti. Vratiti se Bogu, svjedočiti Boga je ono najvažnije čime kao kršćani možemo pri-

donijeti obnovi društva. Te se vrijednosti, iako proizlaze iz moralnog zakona zapisanog u srcu svakoga čovjeka, teško probijaju u današnjem načinu života, u kulturi i društvu, pogotovo ako oslabi i propadne korijen vjere u Boga. Zajednica mora biti što šira, što više povezana s ostalim kršćanskim zajednicama (ne smiju se razlikovati "moji" od "tvojih"). Nadalje je važna svijest da kršćanska zajednica mora smoći snage i odlučno se zauzeti u službi kulture života svih mlađih, ne samo onih koji su povezani sa zajednicom, ne težeći za time da se poveća njezina brojnost i ne tražeći da se svaki od njih svakako uključi u zajednicu zato što ona iskazuje pažnju prema njima. Pravo na odgoj, pravo da mi netko objasni koji je smisao života jest sveto pravo, kao pravo na život, na pouku, na rad.

U vođenju zajednice duhovni asistent mora pripaziti na slijedeće:

1. što vjernije primijeniti nauku II. vatikanskog koncila;
2. dopustiti Božjoj riječi da nas oblikuje, neprestano se hraneći na izvorima liturgije, uz osobnu molitvu;
3. biti spreman prihvatići razgovor sa svakim i tako doprinositi jedinstvu;
4. znati pokazati Krista, ne bježati od križa, paziti na Kristov zov - izazov;
5. ne dopustiti da nas pokolebaju tobožni neuspjesi u pastoralnome radu;
6. nikada ne odustati od toga da branimo čovjeka;
7. upoznati poslanje Crkve u povijesti, kulturi i društvu;
8. prekinuti s načinom odgoja da se samo prenose sadržaji, kao u školi, i pronaći novi način koji se temelji na vidljivim iskustvima općega odgoja osobe.

Kažimo glasno na koncu: s pravim uvjerenjem u srcu nema obnove, pa ni društvene, ako se ne kreće od kontemplacije. Susret s Bogom u molitvi unosi u povijest tajanstvenu snagu koja dira srca, potiče na obraćenje i obnovu i upravo stoga postaje moćnom snagom obnove naših struktura.

*Prema predavanju fra Berislava Đurića
pripremio Goran Fruk*

X. DUHOVNI KAPITUL FRAME

Kao što je već poznato, slavi se deseta obljetnica FRAME na našemu području. Jednom godišnje održava se susret na duhovnoj razini pa iz toga proizlazi naziv - duhovni kapitul. Dakle, ove godine u Virovitici je od 27. do 29. rujna održan X. duhovni kapitul FRAME pod gesлом "Otvori svoje srce Isusu".

Kako smo na našem susretu Frame nakon Kapitula razgovarali i dijelili iskustva, tako je naš duhovni asistent, fra Dragec, rekao da mu je ovo već deseti kapitul i da je svaki bio drugačiji i po nečemu poseban. Ovaj kapitul obilježila je ozbiljnost i intenzivnija duhovnost. Rad po skupinama, koji je na prijašnjim kapitulima bio predviđen za subotu, tj. središnji dan, ovaj put bio je i u petak i u nedjelju. Organizatori su napravili tridesetak

skupina od po sedmero ljudi. Tako je bilo mnogo lakše otvoriti se drugima i moglo se kvalitetnije raditi. Prvi smo dan u skupinama dobili zadatak da na temu-geslu jednog od dosadašnjih provincijskih framaških susreta napravimo scenski prikaz, molitvu ili pismo. Znamo da framaši kroz godinu održavaju tri susreta na provincijskoj razini. To su Susret mladih na Trsatu u mjesecu svibnju, zatim Franjevački hod krajem srpnja i Duhovni kapitul u rujnu. U večernjem bdjenju pokušali smo oživjeti FRAMU kroz svih deset godina, da se "starudije" prisjete kako im je bilo, a mlađi da znaju očuvati nepatvorenost života u bratstvu te svojim životom svjedoče Krista po uzoru na sv. Franju, upoznajući povijest naše FRAME.

Htio bih napomenuti da ćemo ovu godinu slaviti kao godinu svete Klare. Cilj je upoznati franjevačku obitelj u cijelosti. Život u bratstvu, nama posebno bliskom franjevačkom bratstvu, bez prisutnosti Krista nezamisliv je. Kako bismo osjetili Njegovu prisutnost, potrebno je potpuno predanje Kristu. To je izvedivo jedino tako da širom otvorimo svoje srce Isusu, što je bilo i geslo ovog kapitula.

Sve je počelo u ozbiljnem i duhovnom tonu, pa je razumljivo da je u petak misno slavlje predvodio fra Zdravko Lazić. Bio je

Sakramantu jer je sam Krist, živ i prisutan, među nama. Te smo večeri i svjeđočili o popodnevnim susretima (akcija i kontemplacija). Divno je kako su mladi pričali svoja iskustva pred svima i time ujedno priznali da su Kristovi. Nakon tako ispunjenog i predivnog dana zajedništva, molitve i veselja slijedilo je spavanje. Na spavanje smo išli s tugom u srcima. Neki zbog tvrdih podova na kojima smo spavali, a neki zbog skoroga rastanka.

Svanulo je i nedjeljno jutro, blagdan svetih arkandela - Mihaela, Gabrijela i Rafaela. Tako su ljudi poput fra Milana, s. Gabi i nekoliko framašica imali milost još lijepše i radosnije proslaviti blagdan svojih nebeskih zaštitnika u društvu mnogobrojnih radosnih framaša i fratara. Nakon doručka imali smo kratak rad po skupinama i zajednički plenum te jutarnju molitvu. Tu je bila zadnja šansa svima koji su htjeli još nešto kazati, podijeliti svoja iskustva

meni osobno bilo kao "šećer na kraju". Nekoliko minuta, točnije dok nisu nestali s naših vidika, gledali smo u nebo s osmehom na licu i neizrecivim oduševljenjem u srcu. Tako smo se razišli svojim domovima puni Duha Svetoga s poslanjem da svjedočimo svoju vjeru djelima i životom, a svoje srce da otvorimo Isusu i prepustimo svoj život u njegove ruke. Čvrsto se nadam da je ovaj kapitol bio plodonosan

za njegove sudionike te čemo se, kako je rekao naš fra Berislav na nedjeljnoj misi, usuditi reći kako smo se na Kapitulu promijenili te čemo takvi doći svojim domovima, na slavu Krista.

Na kraju bih htio zahvaliti i čestitati domaćinima na izvrsnoj organizaciji, koliko duhovnoj toliko i aktivnoj, tzv. logistici koja je pripremala, sudjelovala i pospremala za nama. Učinili ste doista ovaj jubilarni, X. kapitol nezaboravnim i posebnim svima koji su u njemu sudjelovali.

Svaka vam čast! Uračunalo vam se u pravednost i Bog vas blagoslovio!

Petar Horvat

sa svima. Nakon euharistijskoga slavlja okupili smo se u samostanskome dvorištu da se okrijepimo i zaputimo svojim domovima. Domaćini su nam pripremili divno iznenadenje za kraj. Molitve i želje koje smo u skupinama pisali na papiriće sada smo privezali za balone ispunjene helijem i svi istovremeno pustili u zrak. Zamislite dvjestotinjak šarenih balona kako se dižu i putuju u nepoznato. Ovo je

...OTVORILI SMO SRCE ISUSU

Meni se najviše svidjela podjela na tri velike skupine. Išla sam u Taborište na kontemplaciju, koju je predvodio fra Krunoslav. Osjećaji koje sam tada doživjela su neopisivi, a onaj tko nije iskusio tako nešto teško da me može razumjeti. Ovo je bio prvi Kapitul na kojemu sam sudjelovala i nisam znala što da očekujem od ovog susreta. No, čim sam vidjela sve te ljude, znala sam da će mi se urezati u srce. Imam samo jednu poruku za vas, sestre i braće: Otvorite srca Isusu jer ćete tek onda shvatiti što znači biti ljubljen.

Anita K., Frama Bjelovar

Ovogodišnji kapitol bio mi je prvi i potome je već imao sve predispozicije da bude poseban. Pod okriljem sestrice kiše još sam jednom shvatila koliku nam milosť

Gospodin daje po braći. Sva tri dana meni su bila ispunjena posebnim osjećajem pri-

padnosti i ljubav koju može dati samo Bog preko sestara i braće.

Dora, Frama Zagreb-Kaptol

Bio je to moj prvi kapitol. Zamišljala sam ga kao i sve dosadašnje framaške susrete, ispunjene zajedništvom, molitvom i pjesmom. Ipak, on je bio nešto sasvim drugo, nešto mnogo više. Malo je reći da me ovaj susret oduševio jer se moje oduševljenje ne može opisati riječima, ono se može samo doživjeti. Ovaj me susret naučio drugačijem gledanju na svijet, drugačijem razmišljanju. Naučio me je da vjerujem u molitvu!

Ana, Frama Karlovac

Ovo je napokon kapitol na kojemu sam mogla i ja biti. Uvijek sam slušala divna iskustva mojih framaša nakon kapitula, a sada to iskustvo dijelim i ja s njima. Baš je bilo lijepo ponovno vidjeti poznata lica s Hoda i opet provesti koji dan u zajedništvu te kroz molitvu i pjesmu slaviti Gospodina otvorena srca.

Sanja, Frama Virovitica

OTKRIVAMO

Moram priznati da sam zastao kada su me zamolili da napišem nešto o FRAMI u 1993. godini. Pomiclio sam: zar je već prošlo deset godina? Iako su svi framaši i simpatizeri FRAME prve generacije polako "našli svoje mjesto pod suncem", te su se

"zvučno", pa se fra Ivica ipak odlučio za FRAMU. Susrete koje su ispočetka vodili fratri temeljili smo na čitanju Evandelja, traženju kako je Franjo, prema spisima i životopisima, pretvarao Evandelje u život i život u Evandelje, te načina kako ga danas živjeti i "utjeloviti" u svakodnevnome životu.

"Stvar" je postajala sve ozbiljnija. Neki su primijetili da se nešto među mladima dogada i širi. Počeli smo pomalo odudarati od slike klasičnih kršćana katolika, pa su nas prozvali Farmom i sektom. Nekima se ni danas ne svida Framin "premladenački" i slobodan način življenja vjere. Oni bi da se mlađi zatvore u njihove kalupe - u stare mještine, kao da zaboravljaju da Duh puše gdje hoće, da je Pokretač koji je tjerao prve kršćane na djelovanje, na propovijedanje onoga što su vidjeli, čuli i doživjeli. Ta novost koja se počela rađati bila je neobična posebno tih godina. Fra Dragutin je u prošlome broju spomenuo bitnu činjenicu: FRAMA je rođena za vrijeme rata. Poruka mira bila je aktualnija nego ikada. Tako je naše "proučavano" franjevaštvo trebalo postati konkretno i življeno. Uslijedili su odlasci u Novu bolnicu (Zagreb-Dubrava) i posjeti ranjenicima, pribavljanje različitih donacija, posjeti starijim osobama u domovima i osobama s posebnim potreba- ma te napuštenoj djeci. U ljetu te godine organiziran je i prvi marš - franjevački hod, hodočašće od Varaždina (preko Novog Marofa, Križevaca, Preloga) do Čakovca i Asiza. Bio je to hod ispitivanja vlastitih srda- ca, želja, ideal... Hod traženja i osluškivan- ja. Hod za mir u Domovini. Nakon tog ljeta bio je i prvi Kapitul na Sljemenu. Prije Kapitula, u "Vikendu", čini mi se, izašao je članak o FRAMI i Maršu pa su, zahvaljujući njemu, došli i neki "tražitelji" i ostali kao framaši do danas. Na Kapitulu je birano regionalno Vijeće. Dobili smo prvu struktu- ru, koja je polako počela preuzimati obvezne

uhvatili u individualne životne borbe, još uvijek traje i živi u nama ideal - živjeti Evanđelje (tj. Isusa Krista) po primjeru sve- tog Franje.

O 1993. godini nije teško pisati jer se taj ideal rađao u i među nama, a opet je teško jer sam za prisjećanje na sve što se događalo ograničen prostorom našega lista. Te godine nam je polako "sjedalo" (zahvaljujući fratrima) što bi FRAMA trebala biti. Tako je i naziv, tj. prva skraćenica za FRAMU bila FRAMLA, ali to nije baš bilo

PUTOVE...

koje su do tada za nas vodili fratri. Strukture su bile potrebne, ne samo da vode i upravljaju, nego da služe bratstvu. Bez neke patetike, usuđujem se reći da je FRAMA molila i istinski tražila volju Očevu za sebe i Domovinu. Nakon Kapitula i dalje je rasla. Čini se da je ideja takvoga načina života odgovarala mladima, tako da se prvim brat-

beznačajni i nevažni, ali oni su u nama duboko urezani. Iza naših vide se tragovi mnogih, od kojih su neki samo zakoračili tim putem i otišli, a neki i dalje koračaju. A ispred svih nas je ideal: sveti Franjo, njegov način života i suživota s drugima, njegovo naslijedovanje Krista. A tome putu ne vidim kraja.

stvima, s 80-ak članova iz Samobora, Klanjca, Osijeka-Jug II. i Kaptola, pridružuju nova bratstva iz Čakovca, Rijeke-Trsata, Karlovca, Virovitice, Našica...

Iznutra, u članovima FRAME, zaživjelo je istinsko bratstvo, sklopljena su životna prijateljstva, utemeljeni pogledi na život, svijet,

Što dodati na kraju? FRAMA je pokazala u ovih deset godina da je znak vremena u franjevačkoj obitelji, Crkvi i društvu. Ona je donijela novost i svježinu, poput Franje u njegovu vremenu. FRAMA je bratstvo s velikim potencijalima i energijom, koju bi stariji trebali usmjeravati, a ne gurati u neke svoje ideje i okvire. U njoj je izraženo sve bogatstvo života u bratstvu: različiti ljudi, različita zvanja i pozivi. Volio bih da ljudi iz FRAME ostanu povezani i ostvaruju projekte, unoseći Evangelje u sve pore društva, u svojim studijima i poslovima (od poduzetničkih do političkih, kulturnih...), kako bi nam domovina bila duhovno obnovljena i nova. Mislim da je FRAMA na to pozvana i da je spremna to ostvariti. Ocu Franji nije bilo lako unijeti novost življenja Evangelja na njegov specifičan način u XIII. stoljeću, neće zasigurno biti ni nama lako, ali očito se isplati ulagati i sijati, iako plodove napora i rada ne vidimo odmah. To je moja želja i molitva.

ljudi, vjeru... Na tim temeljima izgrađene su naše osobnosti. FRAMA je u našoj generaciji ostala živjeti, iako se približavamo tridesetima. Kad pogledam unatrag, vidim tragove koje smo ostavili. Nekima su možda

*Mir i dobro svim framašima žele Filip,
Ivana i Davor Mavrić!*

grupa "SILBER"

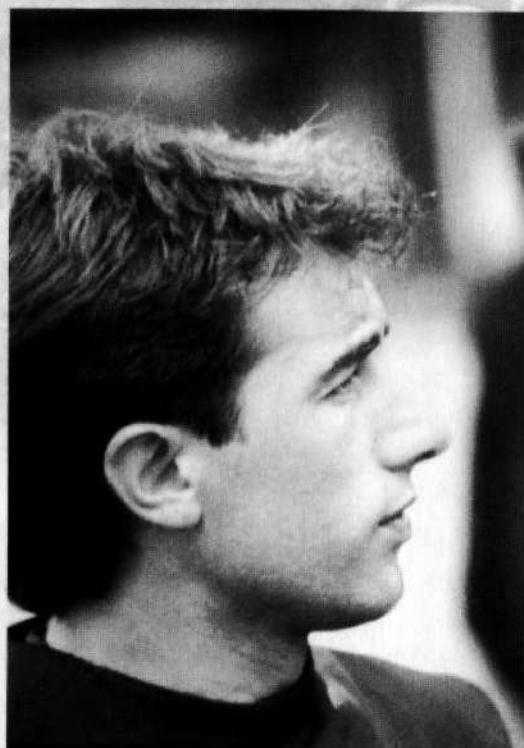
Zahvalni za sve što je dao FRAMI, razgovarali smo sa fra Ivanom Matićem - Đonijem, nekadašnjim duhovnim asistentom FRAME u našoj provinciji, a sada generalnim asistentom za FRAMU i FSR u cijelom svijetu.

Đoni, reci nam na početku, odakle ti nadimak Đoni. Je li to zbog imena Ivan ili...?

Naravno da postoji povezanost s mojim imenom, no to je malo duža priča. To je svakako nadimak koji je meni drag, a i svi moji najbliži u obitelji i mnogi moji prijatelji zovu me tim nadimkom.

Kad netko framašima spomene ime Đoni, odmah ih to asocira na brojne pjesme koje si napisao. Kako i kada si se počeo baviti duhovnom glazbom i glazbom uopće?

Rođen sam u obitelji u kojoj je glazba imala važno mjesto. Svi u obitelji ponešto sviramo i pjevamo, te stoga mogu reći da je cijela moja obitelj na neki način glazbena. Već sam u ranom djetinjstvu počeo pjevati u zborovima i nastupati na raznim priredbama, festivalima i proslavama. Kasnije sam, u svojoj 15. godini, zajedno s još pet mojih prijatelja osnovao pop-rock skupinu "Silber", koja je obilježila moju ranu mladost, bilo zbog našeg prekrasnog druženja i prijateljstva, bilo zbog zajedničke želje da glazbom postignemo uspjeh.

Negdje krajem 18. godine započeo sam s pisanjem duhovnih pjesama, koje su bile izraz mog iskrenog traženja pravog smisla života, a osobito nakon iskustva žive Božje prisutnosti u mom životu. Tako je počelo i s prvim duhovnim pjesmama koje danas mnogi mлади znaju i vole, a to su: 'S Tobom želim poći' i 'Poklanjam ti sve'.

Postoji li neka od tvojih pjesama koja ti je najdraža i zašto? Kako pišeš pjesme: napišeš li prvo glazbu pa tekst ili obrnuto?

Svaka pjesma koju sam napisao za mene ima posebnu važnost, kako se ono kaže, ima svoju priču i pozadinu. Tu su ponajprije pjesme koje su nastale kao dio mog osobnog hoda u vjeri i traženju pravoga smisla života, zatim pjesme

koje su obilježile početak devedesetih u Hrvatskoj - rat, bol i trpljenje, zatim početak i razvoj FRAME, radost slobode, te pjesme koje zrače nadom u jednu bolju budućnost i sl. U tom su smislu i nastajale pjesme, kroz osluškivanje i promatranje ljudi i situacija, kao moj odgovor na znakove vremena, koje sam proživljavao u svjetlu čudesne Božje prisutnosti. Od pjesama koje su mi posebno drage izdvojio bih one koje su rađene za mjuzikl "FRAMA - Sa Svetim Franjom - ZAJEDNO" jer su nastale u želji da se mladima kroz pjesmu približi lik sv. Franje. Što se tiče samoga pisanja, rađanja jedne pjesme, meni je, ovisno o nadahnuću, rekao bih, mnogo

Postoje neke pjesme koje framaši još ne znaju, ali nećemo sad o tome, neka to bude iznenađenje. Sve u svoje vrijeme.

Od samih si početaka u FRAMI. Kako gledaš na razvoj FRAME u ovih 10 godina?

Mislim da je FRAMA nešto najljepše što se dogodilo početkom devedesetih, ne samo mnogim mladima, koji su u franjevačkoj duhovnosti otkrili na jedan novi način ljetoputu kršćanske poruke, nego i za nas franjevce koji smo tada u zajedništvu s mладима započeli kročiti tim novim iskustvom zajedničkog naslijedovanja Isusa, po primjeru sv. Franje. Silno se radujem svim tim iskustvima, a bilo ih je uistinu jako mnogo kroz 10 godina FRAME i iskreno zahvaljujem Gospodinu što je našu Domovinu i Crkvu u Hrvatskoj blagoslovio i tim pokretom Franjevačke mlađeži. Prekrasno je vidjeti danas da se stvarnost FRAME proširila te da su mlađi u FRAMI jako angažirani u Crkvi i u društvu. Naravno da na tome treba stalno raditi jer su pred nama uvijek novi izazovi na koje trebamo odgovoriti kao autentični kršćani u franjevačkome duhu. Mnogi framaši se priključuju Franjevačkom svjetovnom redu, te na taj način, kroz taj specifičan poziv žive i svjedoče poruku sv. Franje u Crkvi i u društvu. To je stvarno predivno!

Iakše da zajedno s određenom melodijom stvaram i sam tekst pjesme.

I što se još glazbe tiče, pripremaš li neke nove pjesme za framaše ili je tvoja glazbena "karijera" završena?

Što te od svega toga najviše oduševljava?

Reći će vrlo kratko. To da je Gospodin svratio svoj pogled na nas i da smo uistinu članovi jedne velike obitelji koja u radosti nastoji živjeti evanđeosku poruku, uz svu našu različitost, na putu našeg osobnog i zajedničkog posvećenja.

Kakav je tvoj "recept" za daljnji rast i razvoj FRAME?

Staviti Isusa u središte života, čvrsto se priljubiti uz njega, kao što se djeca priljubljuju uz majku ili oca. Onda tako, ispunjeni istom ljubavlju, imajući isto središte i isti cilj, istu ljubav i snagu, "služiti Gospodinu u veselju..." i tako ostvarivati svoje poslanje u Crkvi i u svijetu.

Trenutno si u Rimu, na službi Generalnog asistenta za FRAMU i FSR u cijelom svijetu. Kako se snalaziš na toj funkciji? Opiši ukratko svoje obveze.

Kad smo počeli raditi s FRAMOM, nisam ni slutio kamo će me to sve dovesti. Danas, kad pogledam

unazad, jasno prepoznajem i vidim čudesne Božje zahvate na putu moga poslanja, zahvate koje je on tako čudesno upravljaо i vodio. Iskustva koja sam stekao u radu s FRAMOM i kasnije s FSR-om danas mi zaista jako pomažu u ovoj novoj službi. Što se tiče mojih obveza, nabrojiti ću samo neke: u službi animacije i formacije obilazim različita bratstva FSR-a i FRAME diljem svijeta, sudjelujem na nacionalnim kapitulima FSR-a i FRAME, zajedno s drugim asistentima i laicima organiziramo različite tečajeve i seminare za duhovne asistente, a isto tako i za članove FSR-a i FRAME itd.

Imaš li kakvu poruku za sve framaše?

Uz iskrene čestitke povodom 10. obljetnice svima želim obilje blagoslova, radosti i mira i neka vas Gospodin čuva u svojoj ljubavi.

Razgovarao: Siniša Pucić

KAJ REĆI?

FRAMA KOPRIVNICA

Frama Koprivnica postoji od 8. ožujka 2001., kad je došao naš fra Slavek. Znate, da me sad pitate koliko naša Frama ima članova ne bih znala odgovoriti. U početku nas je bilo malo (do 15-ak). Broj nam se promijenio i stabilizirao poslije naših prvih obećanja (koja smo imali 2. prosinca 2001.). Tijekom ove godine broj nam se kretao od 25 (na papiru) do 35 framaša na susretu.

Nedavno je bila Provincijska škola animatora u našemu gradu pa smo, budući da smo bili domaćini, imali pravo na veći broj sudionika. Sada imamo 12 animatora, koji su dobili teme vezane uz Framu, Crkvu te svakodnevni život. Svakoga se petka nalazimo poslije 20 sati. Naši susreti su raznoliki jer se mlađi animatori trude te imaju mnogo novih ideja i načina na koje animiraju susrete (tak' da naš susret baš i ne traje kratko). Kako se ljudi ne bi zasitili predavanja i rada po skupinama, ponekad pogledamo film, pripremimo kviz, igre...

Početkom listopada imali smo izbore za

novi vijeće naše Frame. Nije došlo do velikih promjena. Predsjednica je i dalje Vesna, Marino je potpredsjednik, a Željka, Jelena i Ana su u Vijeću.

Nakon duge stanke započeli smo s pjevanjem na misi (zahvaljujući fra Bernardinu). Velik broj naših framaša su ministranti, čitači, pjevači u zboru... Čak je

jedna framašica (Nives) prešla u FSR, pa nam tako pokazuje gdje trebamo nastaviti naš život nakon Frame. Ako smo pak financijski "kratki", ispečemo kolače i prodajemo ih ispred crkve. Za blagdane izrađujemo prigodne poklone, čestitke, ukrase...

Kaj reći o našim framašima? Imaju puno novih zamisli, skoro su uvijek za provođenje dobrih ideja, veseli, spremni za pjesmu... Evo, polako sve vraćamo u normalu. Trebalo nam je malo više vremena za nas same, pa se nismo mnogo bavili okolnim sadržajima.

A što vam više reći nego... krenite i vi našim stopama!

Mir i dobro!

Frama Koprivnica

KONCERT, SVJEDOČANSTVA, IZLOŽBA"

FRAMA VARAŽDIN

Povodom obilježavanja X. obljetnice nastanka Franjevačke mladeži, Frama Varaždin je organizirala koncert duhovnih skladbi kroz koji je predstavila glazbeno stvaralaštvo svojih članova pod vodstvom svoje predsjednice Marine Kučar. Koncert je održan 20. listopada 2002. nakon večernje svete mise, a osim brojnih vjernika, prisustvovali su i sad već bivši framaši koji su kroz godine ostavili svoj trag u zajednici. Neki od njih su, u sklopu koncerta, izašli pred mikrofon i podarili prisutnima svoja svjedočanstva o tome kako se Gospodin proslavio u njihovim životima i kakvu je ulogu u tome odigrala Frama.

Autorstvo teksta i glazbe izvedenih pjesama potpisali su: Lenko Miletić, Ante Papić, Marina Kedmenec, Irena Kedmenec, te jedini koji po godinama prelazi framaške okvire, Stanislav (Ante) Mlakar.

Uz koncert bila je postavljena i izložba fotografija te majica, marama, Framinih

kronika i sličnih predmeta bitnih za povijest varaždinske Frame, koja je s djelovanjem započela još u prošlom tisućljeću, ne tako daleke 1995. godine.

No, to još nije bilo sve. Varaždinski su framaši priredili i prodaju čestitki, cvjetnih aranžmana, plastificiranih kartica s porukama i sličnih suvenira koje su marljivo izrađivali dvije subote prije koncerta okupljajući se u Framinoj prostoriji. Oni nadobudni su, dakako, taj posao nastavili i kod kuće. Prikupljene dobrovoljne priloge Frama je namijenila za kupnju gitare, kako bismo na misama svirali još bolje pripremljeni, a na idućem koncertu nastupili još "žešće".

Sadašnji framaši su zajedno s nazočnim vjernicima i bivšim framašima pokazali da Frama i kroz ovakva događanja ostavlja trag, ne samo u osobnim vjerničkim životima, nego i u društvenom životu grada Varaždina.

Frama Varaždin

OBITELJSKA KUĆA

FRAMA KRAPINA

Dragi framaši!

Mnoge su se stvari događale ovoga ljeta. Pa, krenimo redom! Dana Gospodnjega 21. srpnja 2002. u Gornjem Jesenju proslavili smo mladu misu. Okupljanje je započelo ispred obiteljske kuće fra Josipa Šoštarića. Bilo je ljudi iz svih krajeva - Varaždina, Čakovca, Virovitice, Našica, Đakova, Zagreba. Bilo je sestara iz družbe Misionarki ljubavi (osnovala ih je Majka Tereza), ali i ostalog "običnog" puka. Prije same procesije, župnik, vlč. Ivan Košutić, "otpremio" je mladomisnika u njegov životni poziv, nakon što su to učinili i mladomisnikova majka te braća i sestre (4+3).

U pratnji mladića i djevojaka u narodnim nošnjama krenuli smo prema crkvi. Uz mnoge pozdravne govore, započela je sveta misa na kojoj se puno pljeskalo (pod vodstvom fra Ilike), pjevalo i radovalo. Predivnu propovijed održao je fra Zvjezdan Linić. Nakon što smo proslavili svetu misu, nastavili smo slavlje uz priređeni ručak. Zabavni program za vrijeme (i nakon) ručka preuzeli su fra Dragec i fra Ilija. Fešta je trajala skoro do ranojutarnjih sati. Toliko o mladoj misi.

Bili smo i na Mariji Bistrici. Ove godine nas je pješice išlo čak dvadesetak (što je za nas rekord!). Za to nam je bilo potrebno 8-9 sati.

Nakon toga hodočašća, došao je i tužan dan za nas framaše jer su nam otišli fra Branko (u Našice) i fra Celzo (u Đurđenovac). Tugu smo malo ublažili kad smo na Trsatu susreli domaće framaše te framaše iz Koprivnice. No, nismo se tamo dulje zadržali jer smo ipak imali novo odredište - naše domove. Eto, toliko od nas. Puno pozdrava iz Krapine!

Danijela, FRAMA Krapina

"MENE ZA PREDSJEDNIKA!"

FRAMA ILOK

Život u političkom svijetu Hrvatske odrazio se i na našu Framu te je došlo do dugo očekivane smjene vlasti! Dana 30. kolovoza okupili smo se u našoj vjerouaučnoj učionici, u samostanu i započeli... hm... izbore! Prostorijom se širio smijeh, a posebno nervosa. Budući da je dogovor oko službi u bratstvu među nama bio manje-više poznat, mogle su se čuti i posljedne želje: "Mene za predsjednika! Mene za tajnicu! A ja?" I sad, 'ajde ti odluči!

Nakon što su papiri i olovke podijeljeni, ispisani i napokon pročitani, vlast su zaposjeli: predsjednik Marijo Varga, potpredsjednica (izabrana iz drugog pokušaja) Mihaela Jakuš, tajnica Andrijana Žeravica i blagajnica Darija Smiljanić. Daljnjim su glasanjem izabrani: vijećnica za krpe (nošnje, odijela za predstave i framaške habite) - Ivana Knežević, vijećnica za samostanski podrum (popularno nazvan "katakcombe") - Maja Farbaš i vijećnik za tehniku i instrumente - Josip Knežević. Izborima su nazočili i naš bivši duhovni asistent fra Flavijan Šolc i sadašnji fra Goran Malenica. I da! Da ne zaboravim spomenuti delegatkinju Mariju Grgurović. Toliko od Frame Ilok (barem do sljedećeg javljanja).

Mir i dobro!

Darija i Marijo, FRAMA Ilok

želimo ZDRAVE

FRAMA SIGET

bubnjiće!

Dana 6. listopada 2002. godine na Sigetu, u crkvi Sv. Križa, na misi u 11 sati framaši su davali obećanja na malo izneđenje ostalih župljana. Misu je predvodio (tko drugi nego) fra Milan Krišto, naš provincijski duhovni asistent, uz "moralnu podršku" fra Krunoslava Kocijana (duhovnog asistenta Frame Samobor) te našeg "ljubljenog duhovnog asistenta" (kako se on sam potpisuje u mailovima) fra Bernarda Barbarića. Na "sveopće oduševljenje" okupljenih ljudi misa je trajala sat i pol, no to i nije toliko bitno jer je fra Milanova propovijed bila plodonosna za nas framaše.

Ove godine imamo sedmero prvoobećanika, a nas 20 je obnovilo obećanja. Moram spomenuti da četvero framaša nije dalo obećanja zbog izbivanja. Posebno spominjem brata Marina koji je u bolnici, te ga i na ovaj način preporučamo u vaše molitve. Zahvaljujemo i Framama koje su došle i zaista napravile fenomenalnu atmosferu - Trsat, Karlovac, Zagreb-Kaptol, Zagreb-Kozari Bok, Čakovec, Samobor, Kloštar Ivanić te Zagreb-Sveti Duh. Tako nas se skupilo stotinjak, a moram reći da smo pjesmom i pljeskanjem uspjeli donekle animirati ljudе okupljene na misi. I iskreno se nadamo da smo ostavili barem jedan mali, svjetli trag toga dana u njihovim životima.

Osim o obećanjima, donosimo vam i kratak izvještaj s naših mjesnih izbora. Naime, prije početka izbora pojavili su se natpsi: "Dolje frukovci!" i slično. Glavni

nositelji ovakve propagande bili su golubovci, na čelu s Ivom Golub, zvanom: "Želim-ih-maknuti-s-vlasti". Istodobno, rulja je mahnito vikala: "Loše pjeva! Želimo zdrave bubnjiće!" Napokon, nakon što su se prosvjedi smirili, počelo je skidanje frukovaca. Oprostite, želim reći, počeli su izbori.

To je bilo 7. listopada u 20.15 h, kad su se sigetski framaši željeli mukotrpno izboriti za svoje bubnjiće, tj. za ljudе koji će im barem moći platiti slušne aparate. Nakon dva sata i nešto sitno muke, krvi, znoja, te 50. kruga biranja uspjeli su (skoro do kraja).

Iako su frukovci smijenjeni s predsjedništva, nisu se dali do kraja. Na mjesto predsjednice izabrana je Kata Josipović, koja je obećala promjene, potpredsjednik je postao Goran Fruk, a vijećnici Goran Benković, Goran Vazdar, Ana Fruk (članica frukovaca, samo s naočalama) i Manuela Jerković. Goran Fruk je izjavio: "Izbori su provedeni u skladu s pravilima koja pišu u Statutu." Na to je Lovro Sučić (zvani "Dolazim-u-zadnje-vrijeme-često-na-Siget") pokušao prigovoriti na njihovu pravilnost. No, nakon upozorenja fra Bernarda Barbarića kako će mu iščupati zube, predstavnica Provincijskoga vijeća, Tomislava Kekez, izjavila je kako je sve ipak prošlo u redu, pokušavši se tako obraniti od "čupača" zubi. Ona je, zajedno s Mihaelom Leš (nadam se da joj je to samo prezime jer nije izgledala toliko blijeđa) bila svjedokom naših izbora. Eto, toliko od našeg izvještaja i čujemo se slijedeće godine sa skidanjem katovaca ako ne ispune svoja predizborna obećanja o popustu na slušne aparate. Mir vam i dobro!

Ivana i Manuela, FRAMA Siget

NARAVNO show!

FRAMA BJELOVAR

Prošla je još jedna godina i došao još jedan radostan dan u Frami Bjelovar. Naime, 22. rujna 2002. framaši iz Bjelovara imali su opravdan razlog za slavlje jer su prošli još jedan ispit zrelosti, tj. dokazali smo da smo dovoljno duhovno zreli da živimo po uzoru na život sv. Franje. To smo i potvrdili davanjem obećanja da ćemo savjesno, svakodnevno i u svim životnim situacijama iskreno ispunjavati evanđeoske savjete čistoće, siromaštva i poslušnosti. Toga je dana desetero naših članova obnavljalo obećanja, petero ih je dalo obećanja prvi put, a petero je i primljeno u naše bratstvo.

Misno slavlje, koje su predvodili fra Milan Krišto i fra Zvonimir Križanović uveličali su i naši gosti, framaši iz Virovitice, Zagreba-Kaptol, Varaždina, Čakovca, Zagreba-Siget te Koprivnice svojom molitvom, pjesmom i plesom (ispričavamo se ako smo nekoga izostavili). Uz misno slavlje i obred obećanja, cijeli događaj smo upotpunili prinosom darova uz molitve koje smo uputili našem Ocu. U zraku se mogla osjetiti neopisiva radost, ispunjenost i ponos svih framaša, osobito nas prvoobećanika. Ozarena lica s neizbrisivim osmijehom te suzama radosnicama bila su sveprisutna.

Iako su se naši gosti žalili da u Bjelovaru na obećanjima uvijek pada kiša, to ih nije oneraspoložilo niti uspavalo, već su svi nakon misnoga slavlja veselo nastavili proslavu toga svečanog događaja. Svojim raspoloženjem i srdačnošću napravili su pravu slavljeničku atmosferu i s nama proživjeli najsretniji dan u zajedni-

ci. Hvala vam, braćo i sestre!

Iskrena zahvala fra Miljanu, fra Zvonimiru, fra Slavku i, naravno, našem duhovnom asistentu fra Željku, koji nas je pripremio za davanje i obnavljanje obećanja. Velika hvala i fra Krunoslavu, koji je dan prije obećanja održao duhovnu obnovu, te nas time dodatno pripremio. Što još reći? Naravno da je sve ovo tek dio onoga što se događalo jer još nisam spomenula nešto vrlo važno, a to je okrepa uz kolače, sok i sendviče, te naravno show naših slavnih blizanaca (braće Jančić) koji su, uz pomoć ostalih, osmisili kviz "Tko želi biti framaš?" Za razliku od televizijskog showa, u našem su kvizu svi natjecatelji došli do kraja i dokazali da s opravdanjem nose titulu framaša. I, za kraj, želim vam MIR I DOBRO!

Ivana Glavinić, FRAMA Bjelovar

NISMO OČEKIVALI

FRAMA VIROVITICA

Tri dana nakon blagdana Sv. Franje, 7. listopada, Frama Virovitica proslavila je još jedna obećanja. Ove je godine obećanja dalo 49 framaša, od kojih je prvi put obećanja dalnjih čak 23-je, dok su ih neki obnavljali šesti put. Našu su svečanost uveličali i našu radost umnožili gosti - framaši iz Bjelovara, Našica, Varaždina, Koprivnice sa Sigeta i s Kaptola, koji su nas ugodno iznenadili svojim dolaskom budući da su svi vikend prije bili kod nas na kapitulu, pa ih nismo očekivali u ovom broju.

Svetu misu i obećanja predvodili su fra Milan i naš duhovni asistent, fra Robert, koji je par dana uoči obećanja održao malu duhovnu obnovu da bismo svjesno i odgovorno mogli obećati Bogu čistoću, siromaštvo i poslušnost u idućih godinu dana. Nakon svete mise i obećanja prešelili smo se u dvoranu, gdje su naši najmlađi članovi primljeni u bratstvo Frame. Zatim smo zakuskom, pjesmom i Icinim nasmijavanjem svi zajedno slavili Gospodina i radosno mu zahvalili na novom početku koji je pred nama. Hvala svima koji su došli i svima koji mole za nas jer Gospodin nas svakim susretom sve više duhovno jača i obogaćuje novom braćom i sestrama.

FRAMA Virovitica

ZASUKALI SMO RUKAVE

FRAMA OSIJEK-TVRĐA

Moj zadatak je obavijestiti vas kako djeluje Frama Osijek-Tvrđa. Pa ovako: dogodio se velik pomak od naših obećanja: odmah smo zasukali rukave i primili se posla. Nedugo poslije toga imali smo izbore, na kojima su izabrani novi članovi vodstva. Za vrijeme ljetne stanke sastajali smo se redovito u našem samostanu, gdje smo svake nedjelje imali misu. Po godišnjem programu, susrete (koje održavamo četvrtkom) vode animatori uz prethodnu pripremu. Oni se sastaju utorkom i raspravljaju o problemima Frame.

Naši susreti sadrže molitve, igru, meditacije i igrokaze. Najvažnije je da svatko pojedinac može podijeliti svoja razmišljanja s ostalima. Spomenula bih da smo produbili suradnju s FSR-om tako da pojedini framaši prisustvuju njihovim susretima i

obratno. U suradnji s njima organizirali smo čišćenje grada Osijeka i planiramo zajednički posjet bolnici, kao i onima kojima je pomoći najpotrebnija. Na subotnjem klanjanju Frama doprinosi čitanjem tekstova molitava i meditacija te pjevanjem. Krenuli smo s probama za božićni koncert, pri čemu nam se pridružila i ostala mladež iz Tvrđe. Osječane namjeravamo iznenaditi posebnom čestitkom za Božić i Novu Godinu. Toliko od nas i o Frami Osijek-Tvrđa.

Ivana Mocnaj, FRAMA OSIJEK-TVRĐA

IZBORI (kako za koga)!!!

Nakon što je još jedna školska godina pred nama, odlučismo u našoj Frami provesti izbore, kako bi novo zvodstvo ponudilo neke nove ideje i na taj način još više unaprijedilo naša nastojanja da živimo po evanđeoskome pozivu.

Kako je sve počelo (a kako je sve tek završilo!), imate priliku dozнати u nastavku teksta. U poluvremenu si možete napraviti kokice ili slične zanimacije, koje možete ponijeti sa sobom na tribine kozaribočke izborne utakmice.

E sad, mili moji, ovak' vam je to bilo... 11. listopada 2002. godine, 20 sati. Vanjske atmosferske prilike: mrak, hladnoća, ulične svjetiljke i mi. Unutarnje atmosferske prilike: mnogo framaša, jedan fratar i neki nepoznati ljudi sa strane. I opet mi?! Pa dobro, tko su ti

nepoznati ljudi? Ma, neki navodni vijećnici lokalnog FSR-a i provincijski vijećnik (komada jedan). Sad kad smo ustanovili da smo u punom sastavu, mogli smo krenuti u natjecanje (iako napominjem da je predizborna kampanja bila jako duga, iscrpna i očekivano napeta).

Daklem, u prvom krugu izabrasmo petero vijećnika, među kojima opet neke stare vijećnike. Kako to već biva, glasamo između novoizabranih vijećnika za kandidata za novog predsjednika (ili predsjednicu), te u tome krugu ostadoše Matilda i Gorana. Na kraju, odlučismo se ipak za novu (čitaj staru) predsjednicu Matildu Budimir, a potpredsjednica postade Gorana Bukša. Iako je u pripitanju bila bolja Matilda, malo se zamislila nad pitanjem prihvata li predsjedništvo (da ne spominjem da je jedna sestra pokleknula pred tim pitanjem kad je bila izabrana za vijećnicu te je odbila tu dužnost). Sastav vijećnika koji će godinu dana braniti boje naše Frame je sljedeći: kapetanica - Matilda Budimir, zamjenica - Gorana Bukša, blagajnik - Mario Budimir, ostali - Ivana Alapić, i ostali - Dean Jagar.

Pa sad, kako to biva, vrijeme je da se odjavimo, te vas pozdravljamo drevnim franjevačkim pozdravom. A o tome što će se događati u idućem nastavku priče o Frami Zagreb-Kozari Bok bit će vam pravodobno javljeno putem medija (pisanih, čitanih ili pak putem SMS-a (nova usluga)).

Mir & dobro!

Dean Jagar, FRAMA Kozari Bok

KRENIMO ZAJEDNO

FRAMA POŽEGA

Upravo kako naslov kaže, krenula je naša Frama Požega s početkom nove školske godine. Naime, 13. rujna u naše bratstvo uključeno je trinaest novih članova. Primanjima novih nada prethodilo je pokorničko bogoslužje koje se zbilo u vrijeme redovitog susreta Frame, ali pod svetom misom. Vjerujemo kako je za mnoge framaše to bilo jedno predivno iskustvo. A zašto? Pa konačno su cure, koje su još kao klinke gledale sa zavišću dečke koji služe kod oltara, mogle biti ministrantice. Dečki su im pokazivali kako se to radi, pa su one opet samo sjedile i gledale. Kad budu drugi put primanja, e onda će one biti... bivše framašice! Primanje u bratstvo predvodio je naš novi duhovni asistent fra Mijo, koji je doista predivno i dojmljivo to izveo. Osobito je ostala zabilježena u srcima framaša obnova krsnih obećanja, koju smo i dočarali. A sve je, jasno, bilo

popraćeno pjesmom i radošću.

Od drugih zbivanja spomenut ćemo i nedjelju poslije blagdana sv. Franje, kad smo pjesmom i novim brojem listića pozvali mlade da nam se pridruže u bratstvo Frame. Riječ je o župnom listiću kojeg radimo u suradnji s FSR-om i Framicom, pa smo ukratko predstavili svaku zajednicu te sve pozvali na bratski život. (Samo napomena fra Rozi: Nismo odustali - Idemo zajedno u znaku tau!). Nadalje, 27. listopada je bila misijska nedjelja, pa smo tom prigodom organizirali prodajnu izložbu stvari koje su možda trebale završiti u smeću, a koje su neki očito trebali. Novac koji je prikupljen darovali smo za potrebe misija. Do sljedećega javljanja mir i dobro!

Seka, *FRAMA Požega*

ČAJ i KAVA

Svanuo je 20. listopada 2002., nedjelja. I to treća u mjesecu listopadu. Treća nedjelja u listopadu posvećena je misionarima. Pa kako da se onda, barem na Svjetski misijski dan, ne sjetimo svih misionara i misionarki kojima su misije način života po kojem slave Gospodina?! Znamo da se kraljevstvo Božje naviještalo čitavim svijetom zahvaljujući njihovom velikodušnom predanju. Oni su svojim riječima i djelima činili, i dalje čine, da Evandelje odjekuje po svim kontinentima.

Svjetski misijski dan je prava prilika da se podsjetimo na trajnu vrijednost misionarskog poslanja. Ne samo u dalekim dijelovima svijeta, već i u našim biskupija-

ma, župama i domovima. Zbog toga su framaši iz Našica i ove godine na poseban način obilježili misijsku nedjelju. Poslije svake mise dijelili smo kolače, čaj i kavu, a župljeni su za to davali dobrovoljni prilog. Sav novac koji smo prikupili namijenjen je misionarima. One vjernike koji su se mogli malo dulje zadržati, pozvali smo da i molitvom podrže misionare jer je molitva ipak mnogo važnija od novca.

Eto, toliko za ovo javljanje. A do drugog javljanja, sva bratstva (uključujući i njihove duhovne asistente) pozdravljamo najljepšim franjevačkim pozdravom

mir i dobro!

Silvija Vuković, FRAMA Našice

kapljice razumijevanja

Živimo u vremenu apatičnosti, užurbanosti, pesimizma... Nemamo vremena jedni za druge, čitamo samo crne stranice dnevnih novina ispunjene kojekakvim životnim tragedijama. Cijeli je svijet u jednoj velikoj duhovnoj krizi. Mladež je često okrenuta alkoholizmu, drogi i drugim porocima. Mislim da smo počeli vapiti za kapljicama razumijevanja i čeznuti za iskrenom međusobnom ljubavi.

U ovim (ne baš previše pozitivnim) razmišljanjima dogodio se i jedan prekrasan duhovni događaj, a to je klanjanje na Trsatu četvrtkom. Klanjanje prije večernje svete mise predvodi naš duhovni asistent fra Rozo Brkić. Toga četvrtka koji

nas se posebno dojmio fra Rozo nas je tijekom klanjanja potaknuo na razmišljanje o raznim životnim pitanjima. U molitvenom dijelu osjećala se povezanost u jedno, a opet je svatko bio uronjen u svoju životnu priču s gotovo identičnim egzistencijalnim pitanjima.

Klanjanje je, uz meditaciju, u kojoj je bilo riječi o jurnjavi za vremenom i nedostatku raspoloživosti i opuštenosti te žudnji za tuđom pažnjom, odisalo posebnim ugođajem svetosti i blagosti. Tome su pridonijele i meditativne pjesme za vrijeme klanjanja koje su predvodili trsatski framaši i franjevački novaci.

Neven Jurina, FRAMA Trsat

KAKO POSTATI SVECEM?

Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama.

Ako tko upropošćuje hram Božji, upropastit će njega Bog.

Jer hram je Božji svet, a to ste vi (1 Kor 3, 17).

Svakoga dana slušamo na Hrvatskom katoličkom radiju iza podnevnoga zvona i Andeoskog pozdravljenja emisiju "Svetac dana". Uvodna špica je uvijek ista: "Sveci se ne rađaju, svecem se postaje, svaki dan." Danas se često postavlja pitanje kako postati svet i je li to uopće moguće? Pogledamo li prošlost i ljudi koji su kanonizirani, vidimo da su živjeli i u bogatstvu i siromaštvo, bili su i velike osobnosti i neprimjetni obični ljudi, a bitno je i da nisu svi u početku bili vjerni Kristu ili Crkvi.

Po tome vidimo da Bog odabire ljudi po nekoj svojoj logici koja nam nije u potpunosti razumljiva. Svaki čovjek je Božje stvorenje i ima pravo na Vječno spasenje. Dakle, i ti i ja možemo postati sveti. Ipak, potrebna je, moglo bi se reći neophodna je milost Božja jer ništa ne možemo ako nam nije dano odozgor. Djevica Marija je tu milost dobila već kod začeća (milosti puna) jer je bila u Božjem planu spasenja od samih početaka i odigrala veliku ulogu u povijesti spasenja te još i danas djeluje. Do danas je kanonizirano mnogo ljudi, a još ih je mnogo koji su zavrijedili tu čast, no dobri Bog sve vidi i zna pa nije na nama da se zamaramo time. Nama običnim

smrtnicima to bi trebao biti poticaj i snaga. Isus nam je dao dvije zapovijedi ljubavi o kojima, kako kaže, visi sav zakon i proroci.

Problem nas ljudi je u tome što uvijek pokušavamo one do kojih nam je stalo učiniti "svecima", i to tako da nam ne odgovara ništa što naprave pa ih tjeramo prema savršenstvu, a nismo svjesni da svojim životom moramo svjedočiti vjeru i tako pokazati primjerom drugima. Primjer roditelja koji nedjeljom tjeraju djecu na svetu misu, a sami ne idu, duhovni pastir koji s propovjedaonice kritizira društvo ili župljane, a sam ne poduzima ništa da popravi situaciju ili to isto čini, političar koji se bori protiv kriminala, a sam je kriminalac.

Današnje društvo uvelike podsjeća na ono prije dvije tisuće godina. Prepoznajete li farizeje i pismoznance današnjeg vremena? Isus ih naziva: "Leglo gujinje!", i kaže: "Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji. Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese. Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdrave na trgovcima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima. I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist" (Mt 23, 2-10).

Pogledamo li Franju, koji je djelovao kad je Crkva bila u vrlo teškom duhovnom položaju, vidimo jedan primjer nasljeđovanja Krista Spasitelja. Kroz tri tako jednostavna zavjeta - poslušnost, siromaštvo i čistoću - zaživio je evanđelje. Proglasili su ga ludim: "Prije bogataš i razmaženko, a sada mora prositи za hranu! Koje li sramote!" Pokušajmo se zamisliti u toj situaciji, prodati sve i dati siromasima te živjeti u siromaštву. Jesmo li spremni prihvati križ koji nam je sam Bog dao i staviti ga na leđa? Jesmo li spremni postati

luđaci pred očima svijeta? S druge strane, tj. Božjim očima gledano, vidimo beskrajnu slobodu, jednostavnost duha i tijela - tu gracioznost u Božjim očima. No njegova poniznost je bila tako velika da se nije usudio Red manje braće (OFM) nazvati redom NAJmanje braće da se time ne bi uzoholio i otišao u drugu krajnost. Kad bih danas mladim ljudima spomenuo zavjet čistoće, konkretno predbračne čistoće, naišao bih na ismijavanje i ignoriranje. Koliko mlađih danas shvaća ozbiljnost tog problema? Za uzdržljivost apostol Pavao u Poslanici Galaćanima kaže: "Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona. Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama" (Gal 5, 22-24). Dakle, plod Duha. Ako živimo po Duhu, ne ugađamo požudama tijela i to nam je jedan vrlo velik korak do svetosti.

Tko je svjestan toga, svim srcem vjeruje, ali i djeluje - jer vjera bez djela je mrtva - u punini Duha Svetoga u svetoj Crkvi Kristovoj, te je zadobio spasenje. Završio bih citatom iz Prve Petrove: "A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu" (1 Pt 2, 9).

Frama Čakovec

FRANJO I KLARA: DVA SRCA - JEDNO SVJETLO

Hej, kršćanine!

Toliko ti pričaju o Franjinom siromaštvu i Klarinoj molitvi. O jednostavnoj poniznosti i neljubljenoj Ljubavi. I pitaš se ima li to ikakve veze s tobom ili je to neka priča koja se dogodila jednom davno... Ako tako razmišljaš, moram ti odmah reći: Razmisli ponovno! Jer Franjo i Klara ti svojim životom govore kako da promatraš Boga, razgovaraš s Ocem, plačeš s Bratom, pjevaš sa Sestrom. I ne možeš ostati ravnodušan!

Bojiš se? Od tebe se traži spremnost reći ljudima NE (ako bi to značilo Bogu reći DA), življenje jednostavne poniznosti i siromaštva jer plod je toga radost!

Klara se nikada nije ni na što žalila. Možeš li ti izdvojiti samo jedan dan kad si bio radostan i kada nije bilo po tvom planu? Veseliš li se uopće današnjemu danu?! A onda kažeš da je tvoje pouzdanje u Boga potpuno. Nije li ipak možda prigodno?

Franjo i Klara ti viču: ne okreći se za prošlošću, nego reci životu DA i spremno kreni dalje. Žrtvuj se malo! Tako ćeš najbolje pokazati svoju ljubav (ne moraš ju dokazivati riječima).

A suvišak? Sigurno ga imaš. I uvijek ćeš ga imati. Dakle, tvoj je izbor: suvišak smeća ili "suvišak" ljubavi?...

ODJECI SUSRETA:

- Ljubav srca olakšava tjelesna trpljenja;
- kroz patnju i trpljenje jačamo vjeru;
- osnaži nas da u svojoj patnji sačuvamo vedro i radosno lice;
- čavli ne bi mogli zadržati Isusa na križu da ga ljubav prema nama nije ondje zadržala;
- ljubav se rodila na križu, kroz mrak polako postajala svjetlo;
- Bogu najviše daruje tko sebe daruje. A dar je znak. Dar je srce u znaku.

Marina, FRAMA Siget

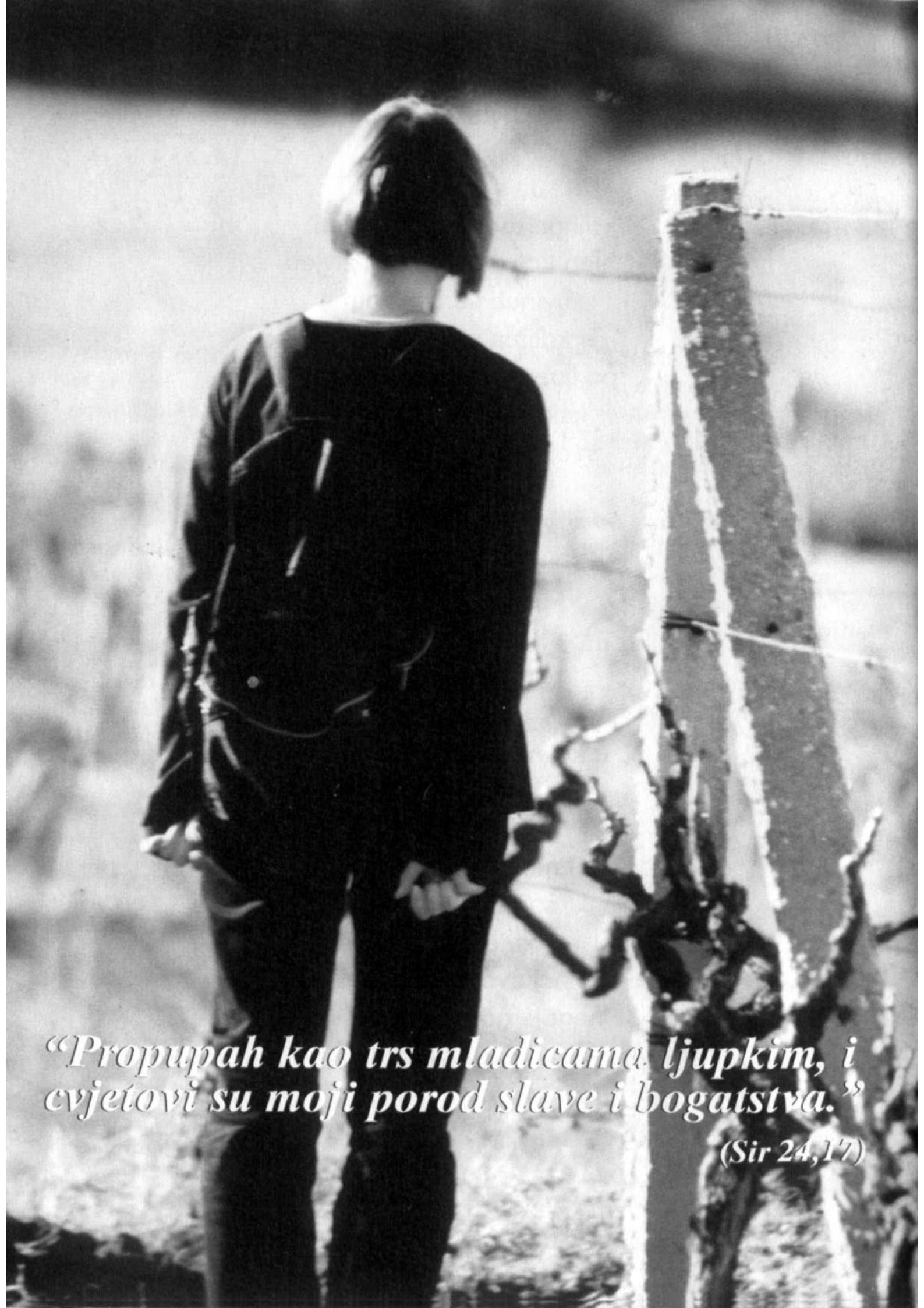
MOME BOGU

Ja sam galeb
koji do tebe želi poletjeti.
Galeb koji za tebe želi živjeti
i vinuti se u visine
s krilima svoje ljubavi
pa ljubav tu svijetu nositi,
kako bi i drugi visine
svojim krilima osvajali.

I obećajem da će
plamenom svoga srca
druga srca ogrijati.
Tugu i bol želim odagnati
i živjeti u tebi,
zajedno sa srcima
u kojima plamci dobrote
čine veliku vatru sreće.

I možda moje misli
sada samo lete,
ali će jednoga dana
naći svoje utočište -
negdje gdje će zauvijek
vladati mir.

Jelka, FRAMA Virovitica

*“Propupah kao trs mladičama ljupkim, i
cvjetovu su moji porod slave i bogatstva.”*

(Sir 24,17)